

3250
O, deilige Land (De Levendes Land)
1832

Nummer i Steen Johansens Bibliografi over NFS Grundtvigs Skrifter:
502 A
Grundtvigs Sang-Værk, bind III,
Salmer og kristelige digte 1809-1843
Det Danske Forlag, København 1948

s 196 - 199

No. 112

De Levendes Land

Mel. Far, Verden, far vel!

O, deilige Land,

Hvor Jord har ei Torne, og Tid har ei Tand,
Hvor Blomsten ei blegner, ei lægges paa Skaar,
Hvor Høsten omfavner den smilende Vaar,
Hvor Aften og Morgen, med Middagens Glands,
Gaae altid i Dands!

Livsallige Land,

Hvor Glasset ei rinder med Graad eller Grand,
Hvor Rosen ei falmer, og Fuglen ei dør,
Hvor Lykken er klar, men ei skinnende skjør,
Hvor dyrt ikke kjøbes til Krone paa Baar'
De snehvide Haar!

Forjættede Land!

Du hilses i Morgenens speilklare Strand,
Naar Børnene skimte din Lignelse skjøn,
Og drømme, du findes hvor Skoven er grøn,
Hvor Barnet kan dele med Blomst og med Siv

Sin Lyst og sit Liv!

196

Grundtvigs Sang-Værk 3. Salmer og kristelige digte. 1809-1843

O, flygtige Drøm,

Om Evigheds-Øen i Tidernes Strøm,
Om Glædens Guld-Tempel i Taarernes Dal,
Om Halvgude-Livet i Dødninge-Sal,
Med dig fra de Fleste henfarer paa Stand
De Levendes Land!

Skalkagtige Drøm!

Du skinnende Boble paa Tidernes Strøm,
Forgjæves dig Skjalden med Mund og med Pen,
Af glimrende Skygger vil skabe igjen;
Naar Skyggen er ligest, da hulke de Smaa,
Som stirre derpaa!

Fortryllende Drøm,

Om Evigheds-Perlen i Tidernes Strøm,
Du gjækker de Arme, der søge omsonst,
Hvad Hjertet begjærer, at skabe med Konst,

Saa varigst de kalde, hvad sikkert forgaaer
Som Timer og Aar!

O, Kjærligheds Aand!

Lad barnlig mig kysse din straalende Haand,
Som rækker fra Himlen til Jorderigs Muld,
Og rører vort Øie, med Fingre som Guld,
Saa blaalig sig hæver, bag buldrende Strand,
Det deilige Land!

O, himmelske Navn,

Som aabner for vores din hellige Favn,
Saa Aanden, usmittet, kan røre ved Støv,
Saa grønnes kan atter det visnede Løv,
For dig vil jeg knæle saa dybt i mit Leer,
At Gud mig kun seer.

O, Klippe-Elv god,

Som raader paa Helsot vidunderlig Bod,
Saa Dødningen dukker, og stiger paa Stand,

Gjenfødt til at boe i de Levendes Land;
Hver Tanke mig fødes, et aandeligt Liig,
Jeg døbe i Dig!

O, Vidunder-Tro,
Som slaaer over Dybet den hvælvede Bro,
Der Iisgangen trodser i buldrende Strand,
Fra Dødninge-Hjem til de Levendes Land;
Bo lavere hos mig, du høibaarne Gjæst,
Det huger dig bedst!

Letvingede Haab,
Gudbroder, gjenfødt i den hellige Daab!
For Reiserne mange til Landet bag Hav,
For Tidender gode, for Ring og for Stav,
Lad saa mig dig takke, at Glæde jeg seer,
Naar Haab er ei meer!

O, Kjærlighed Selv,
Du rolige Kilde for Kræfternes Elv!
Han kalder Dig Fader, som løser vort Baand,
Al Livs-Kraft i Sjælen er Vift af din Aand,
Dit Rige er der, hvor kun Død finder Trods:
Det komme til os!

Vor Fader saa huld!
Du gjerne vil throne i Templet af Muld,
Som Aanden opbygger i Midlerens Navn,
Med rygende Alter i Menneske-Favn,
Med Himmellys-Bolig af Gnisten i Løn,
Til Dig og Din Søn!

Grundtvigs Sang-Værk 3. Salmer og kristelige digte. 1809-1843

O, Christelighed!

Du skjænker vort Hjerte hvad Verden ei veed;
Hvad svagt vi kun skimte, mens Øiet er blaat,
Det lever dog i os, det føle vi godt;
Mit Land, siger Livet, er Himmel og Jord,
Hvor Kjærlighed boer!

Livsalige Drot,

Som græder for Hadet, og smiler ad Spot!
O, vær Du vort Hoved, o, vær Du os Alt,
Da vorde vi Kæmper i Dværge-Gestalt,
Da Guddommen lever, og bygger og boer
I Hytter af Jord!

O, herlige Lodd,

At leve, hvor Døden har mistet sin Brodd,
Hvor Alt, hvad der blegned', skal blomstre paa Ny,
Hvor Alt, hvad der segned', skal løftes i Sky,
Hvor Klimpen af Jorden: de Levendes Lyst,
Er Klippen i Bryst!

